

РЕШЕНИЕ

№ 6353

гр. София, 13.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калин Куманов

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Серафимова

Камелия Стоянова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5191** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1, пр.2 от ЗАНН.

С Решение от 16.01.2020 г., постановено по НАХД № 4643/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 18-4332-000375/13.02.2018 г., издадено от Началник група в ОПП-СДВР, с което на С. С. Т. от [населено място], [улица], ет.8, ап.22, ЕГН: [ЕГН], са наложени следните административни наказания: глоба в размер на 100 лв. за нарушение по чл.20, ал.1 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/; и глоба в размер на 100 лв., както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца - за нарушение по чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП.

Недоволен от така постановеното решение е останал жалбоподателят Т., който с касационна жалба, подадена в срок чрез адв.И., обжалва същото. В жалбата се твърди, че съдебният акт е неправилен и необоснован. От настоящия Съд се иска да отмени касираното решение и да отмени оспореното постановление. В с.з. касаторът чрез адв.И. поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по касация - Началник група в ОПП-СДВР, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на СГП намира касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваността на първоинстанционното решение във връзка с направените от

касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна поради следните съображения :

Релевантните по спора факти и обстоятелства са правилно установени от решаващия състав на Съда и са последователно възпроизведени в мотивите на обжалваното решение. Възприетата от Съда фактическа обстановка е съобразена със събраните по делото доказателства. Същите са подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение и от тях се налага безспорният извод, че касаторът е извършил вменените му във вина две административни нарушения.

От писмените доказателства, събрани по административнонаказателната преписка, безспорно се установява, че на 04.11.2017 г. в [населено място], [улица], при управление на лек автомобил Мерцедес ГЛ 320 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] , жалбоподателят Т. е реализирал ПТП с паркирания лек автомобил Тойота РАВ 4 с рег. [рег.номер на МПС] , като след това е напуснал мястото на произшествието. Тези обстоятелства са установени с писмени доказателства, представляващи официални документи, съставени от длъжностни лица при изпълнение на службата им – докладна записка и протокол за ПТП, съдържащ схема на произшествието. Доказателствената сила на същите не е оборена в хода на съдебното производство. Към ДЗ е приложено сведение на лице-очевидец на ПТП, който непосредствено е възприел събитията, разеграла се пред очите му. От своя страна АУАН е съставен имонно въз основа на цитираните официални документи. Доказателствената сила на последния, закрепена в нормата на чл.189, ал.2 ЗДвП, не е оборена, като следва да се има предвид, че редовно съставените актове по закона се ползват с доказателствена сила до доказване на противното. Законната норма предвижда обърната доказателствена тежест, според която административнопревлеченото лице следва да обори констатациите в акт. С разписаната в закона доказателствена тежест жалбоподателят не се е справил.

При разпределение на доказателствена тежест между страните решаващо е обстоятелството каква правна последица страната претендира като настъпила. Относно фактите, обуславящи тази последица, съответната страна носи доказателствената тежест. Доказателствената тежест не означава задължение за представяне на доказателства. Принципите на обективната истина и служебното начало в процеса налагат Съдът да основе констатациите си за всеки факт върху наличните доказателства, без значение дали те са представени от страната, чиято е доказателствената тежест относно този факт, от противната страна по спора, или са издирени служебно от Съда. При това положение въпросът за доказателствената тежест се свежда до последиците от недоказването. Доказателствената тежест се състои в правото и задължението на Съда да обяви за ненастъпила тази правна последица, чийто юридически факт не е доказан. Това разбиране произтича от задължението за Съда да реши делото по същество, като потвърди, измени или отмени НП, независимо дали в съдебното производство страните са ангажирали доказателства. Изпълнението на това задължение от страна на Съда означава при отсъствие на доказване, да се приеме, че недоказаното не е осъществено. А щом не е осъществен юридическият факт, не могат да настъпят последиците, които съответната материалноправна норма свързва с неговото проявление. Точно такъв е настоящият случай.

Не са налице разминавания във фактическата обстановка по случая, които да предизвикат отмяна на издадения административнонаказателен акт. Съдът е дал

отговор на спорните въпроси по делото, като не е допуснал нарушения при събирането на доказателствата. В този ред на мисли се явява неоснователно оплакването за неизяснен механизъм на ПТП. Самият жалбоподател и настоящ касатор не е съдействал по никакъв начин за изясняване на въпросния механизъм и не може да се позовава на процесуалното си бездействие. Ирелевантни са спора са както обстоятелството дали пред застрахователя е предявена претенция за имуществени вреди по МПС, така и какъв е бил начинът на паркиране на удареното МПС, на които се позовава касационният жалбоподателя. При движението си по пътя водачът е длъжен да възприема всички елементи на пътната обстановка и да се съобразява с тях. Правилно Съдът е кредитирал събраните по делото свидетелски показания. Същите не противоречат нито едно на друго, нито на писмените доказателства по преписката.

Първото констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.185 ЗДвП, която предвижда наказание глоба 20 лв. за виновно лице, което наруши този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, когато за това деяние не е предвидено друго наказание. Правилно наказващият орган не е приложил разпоредбата на чл.179, ал.2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изчерпателно посочените в ал.1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие. В случая не се твърди ПТП да е причинено от несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от посочените в ал.1 нарушения. В разпоредбата на чл.20, ал.1 ЗДвП е въведено задължение за водачите непрекъснато да контролират пътните превозни средства, които управляват. Конторът над автомобила на касационния жалбоподател не е бил от естество да предотврати ПТП. Това е безспорно установено посредством настъпилия в случая резултат, изразяващ се в страничен удар на паркирания автомобил. Първоинстанционният съд е извършил правилна преценка на всички събрани доказателства по делото, в тяхната съвкупност, и в резултат на това правилно е обосновал несъмнен извод за осъществения състав на административно нарушение, като не е допуснал твърдяните закононарушения при преценката на доказателствата.

Второто констатирано нарушение е подведено под санкционната норма на чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие. От своя страна тези задължения са разписани в нормата на чл.123, ал.1, т.3 ЗДвП, доколкото при произшествието са причинени само имуществени вреди.

Неоснователно е касационното оплакване за неправилно посочване на нарушеното правило за поведение. Актосъставителят е посочил нарушената норма като чл.123, ал.1, т.3 ЗДвП. В трите й букви нормата създава задължение за водач на пътно превозно средство, който е участник в ПТП, да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; ако между участниците в произшествието има съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, да преместят превозните средства, така че да не възпрепятстват движението и попълват своите данни в двустранен констативен протокол за ПТП; ако между участниците няма такова съгласие, да уведомят съответната служба за контрол на МВР на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. В тази част на спора изводът за извършено от Т. нарушение е обоснован и безспорен. След като не е конкретизирана буквата на цитирания законов текст, следва изводът, че нарушението се отнася да всичките букви, респ.водачът не е изпълнил нито едно от вменените му задължения

по закон.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на районния съд по компетентността на актосъставителя и на наказващия орган, поради което същите не следва да бъдат преповтаряни.

При съставяне на АУАН и при издаване на НП са спазени административно-производствените правила на ЗАНН. Не се констатираха твърдяните в настоящото производство основания за отмяната му. Като е приел, че оспореното пред него постановление е законосъобразно и го е потвърдил, Съдът е постановил законосъобразен и правилен съдебен акт.

При извършена служебна проверка по чл.218, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс настоящата инстанция не констатира основания за отмяна на първоинстанционното решение, основаващи се на допуснати процесуални нарушения. Предвид изложените съображения обжалваното решение като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1, предл.първо от АПК Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 16.01.2020 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 4643/2018 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.